

TAK VAN DIE G.T.V. OP DIE RAND.

Onder leiding van die Hoofbestuur is in April 'n tak van die G.T.V. op die Witwatersrand gestig. Lede van hierdie tak word betrek uit die gebied van Springs tot Randfontein. Op die eerste en geslaagde vergadering het prof. S. du Toit 'n referaat gelewer oor die nuwere verkларingsbeginsels en -metodes van die Skrif; hierdie voordrag sal D.V. in die volgende uitgawe verskyn. Die Redaksie wens die nuwe tak van die G.T.V. veel seën toe op sy studiearbeid.

BESOEK UIT DIE BUTTELAND.

In April het die G.T.V. te Pretoria besoek gehad van ds. H. J. Hegger, predikant van die Gereformeerde Kerk te Velp, Nederland en ds. A. J. de Berdt, predikant van die Christian Reformed Church te Miami, Verenigde State van Amerika (Iglesia Christiana Reformada, del Buen Samaritano). Soos bekend was di. Hegger en de Berdt voorheen priesters van die Roomse Kerk, terwyl ds. Hegger aan die einde van sy Roomse tyd professor was in 'n groot Roomse seminarie in Argentinië; hy het wysbegeerte en aanverwante vakke gedoseer. Ds Hegger staan aan die hoof van die bekende Stigting de Rechte Straat wat ex-Roomse priesters opvang en behulpzaam is in die geweldige aanpassing in 'n nuwe lewe. Hy het opgetree voor die G.T.V. met 'n boeiende voordrag oor die jongste Konsilie van die Roomse Kerk en ook oor die vraag of daar by Rome reformasie is. Laasgenoemde voordrag verskyn elders in hierdie uitgawe, terwyl die eerste later geplaas word. Dit is ds. Hegger se tweede besoek aan Suid-Afrika en hy het hom geopenbaar as 'n „vriend van Suid-Afrika”. Hy was op besoek met die oog op die 450ste herdenking van die reformasie van Luther.

PROF. HERMAN RIDDERBOS OOR SY BESOEK AAN SUID-AFRIKA.

Prof. Ridderbos gee in Gereformeerd Weekblad sy indrukke van 'n agt-weekse besoek aan ons land. Te Pretoria het hy ook die G.T.V. toegesprek oor die Skrifgesag en 'n openhartige gesprek gevoer oor allerlei vrae wat in G.T.V.-kringe na vore gekom het oor die rigting van die gereformeerde Teologie in Nederland en oor sekere kerklike optrede. Ons het prof. Ridderbos leer ken as 'n opregte en simpatieke geloofsgenoot en as uitnemende geleerde. Die Redaksie hoop om later die artikels van die geagte professor oor ons land en kerke nader te bespreek en „replik” te lewer. Intussen waardeer ons die omlvnde „kritiek” wat hy ten beste gee; dit behoort die doel van sy koms te dien, naamlik dat hy onbevange wou meewerk aan 'n verbetering in die verhouding tussen die Afrikaners en die Nederlanders. En hoewel die artikels tot dusver (Bezoek aan Zuid-Afrika, 7-4-67; Het Hete Hangijzer, 14-4-67 en Kerk en Natie, 21-4-67) telkens net weer terugkeer tot die „apartheids-probleem” en vir 'n groot deel „gerig” is eerder aan die adres van die N.G. Kerk as aan die Geref. Kerk (wat hy onderskeidend aandui as die Doppers), meen ek tog dat die volgende opmerking vir alle ore in Suid-Afrika bedoel is: „Dat deze verstrengeling van het nationale en religieuse, hoezeer historisch verklaarbaar en voor mijn besef ook waardeerbaar, echter als een zelfstandige, alles-beheersende beoordelingsnorm dreigt te gaan fungeren en een verhindering vormt voor het onbevange luisteren naar de eis van Gods Woord voor een nieuwe

situatie, valt niet te ontkennen. En toch ligt hier voor mijn besef de toetssteen voor de geestelike onafhankelikeheid van die Zuidafrikaanse kerk en voor haar willen buigen voor het Woord van God als enig rigtsnoer". Prof. Ridderbos is voorts blykbaar oortuig daarvan dat hierin (die verstrengeling van nasionale en religieuse) die gewete van Suid-Afrika (die kerke) getref moet word want „Wat die Christelike oordeelsvorming in Zuid-Afrika bedreigt is daarom geen rassenwaan, maar die sacralisering van wat in het verleden door die kracht van het geloof werd bevochten („terug tot uw verleden, terug tot God") ten koste van die roeping, die ditzelfde geloof in het heden heeft te vervullen."

Ons meen dat prof. Ridderbos hier skerp opgelet het en helder onderskei, hoewel sy oordeel o.i. nie noodwendig korrek hoef te wees nie; daarvoor is daar by ons te veel beweging in die sake en ook by die Gereformeerde Kerk en in die gereformeerde Teologie—en prof. Ridderbos weet dit wel—veel worsteling daarmee. Ons sou ook die laaste wees wat 'n appél op die gewete wil afwys; tog meen ons dat ons onbevange wil luister na die eis van God se Woord en dat ons dié Woord beskou as ons enigste rigtsnoer en outmoedig daarvoor wil buig. Dit is vir prof. Ridderbos tereg die kern van die saak waarom dit s.i. hier by ons moet gaan en dit is ook die enigste platform waarop ons gesond met mekaar sou kon praat. Dit gaan immers vir ons in ons kritiek op die Nederlandse kerke en die Teologie, juis ook om dié kern: Luister hulle daar nog onbevange na die eis van God se Woord in 'n nuwe situasie? Buig hulle wel voor die Woord van God as die enigste rigtsnoer? Ons dink hier aan die gesag van die Woord, beskouinge oor die belydenisskrifte, hermeneutiese beginsels (besonderlik in die verklaring van Gen. 1-3, Rom. 5 e.a.), die houding en optrede t.o. die Roomse Kerk, die Hervormde Kerk en die Wêreldraad van Kerke. Ons laat dit voorlopig vragenderwys daarby en laat meteen die verskil in volksaard tussen die Afrikaner en Nederlander in sy kritiek na vore kom, naamlik: ons vrá en hy sê!

Interessant is die (voorlopige?) reaksie van die Redakteur van Die Kerkbode op prof. Ridderbos se artikels (Die Kerkbode, 10-5-67). Genoemde Redakteur voel nie lekker oor prof. Ridderbos se verwysing na die N.G. Kerk as die groot volkskerk nie, asook oor die opmerking dat daar by die N.G. Kerk stagnasie is in die behandeling van vrae en dat dié Kerk 'n harde koers gaan volg het.

Ons hoop om terug te kom op prof. Ridderbos se artikels. Voorlopig as konklusie: Sy besoek het goed gedoen; hy is altyd welkom om weer te kom; laat ons tot mekaar se gewete spreek en laat ons mekaar deur kritiek opskep én — laat ons mekaar vashou!

GOD IN DE MODERNE THEOLOGIE (van J. H. Scholten tot J. A. T. Robinson).

Dit is die opskrif van 'n artikel geskrywe deur dr. R. H. Bremmer van Enschede, Nederland vir die Almanak van die Geref. Kerke (vrijgemaakt) in Nederland. Dr. Bremmer het ons verlede jaar besoek en ook voor die G.T.V. opgetree; ons onthou hom as gewaardeerde besoeker en as 'n teoloog, eintlik dogmatikus, van stewige formaat. Hy het die artikel met komplimente aan die Redaksie laat toekom. Die bedoeling van die artikel is 'n oriëntering in die moderne Teologie, en hy konsentreer op Scholten uit die

vorige eeu en Robynson van ons tyd, om aan te toon dat die vrae wat nou aan die orde is, nie nuut is nie. Die skrywer laat in sy behandeling die meeste van die moderne teoloë voor ons oog verbygaan. Hy sluit met die opmerking: „De dogmatiek is een boeiende wetenskap en haar dienst aan de kerk is ook in deze tijd bitter nodig, al hangt het geloof der gemeente gelukkig niet van haar af”. Hierop kan ons amen sê.

Ons bedoeling is hier nie 'n breedvoerige bespreking van die artikel nie. Wel moet op een, formele, aspek gewys word: dr. Bremmer skrywe in 'n glasheldere styl, eenvoudig en ongekunsteld. Daarvoor moet ons besonder waardering hê, want dit kan in die Teologie soms erg ingewikkeld en haas onverstaanbaar toegaan. Dit is moeilik om wetenskaplik „maklik” te praat en dit is maklik om „moeilik” te praat. Tog lê die meesterlike en beheersde in die eenvoud en verstaanbaarheid. Wetenskaplike oordondering, 'n oorweldigende vloed van ingewikkelde terme en lang sinne laat mens dikwels vermoed dat dit maar 'n front is. En agter die front is dikwels niks die moeite van al die inspanning om te volg, werd nie.

Redakteur.